

## V 4.2 Jak se jedlo dříve

Délka videa: 02:20

### **Dívka:**

Babi a co jste třeba měli na svatbě vy s dědou?

### **Babička:**

Maruško, za nás to bylo úplně jinak. Nic jsme si nikde neobjednávali, všechno jsme si chystali sami. Vařila a pekla moje maminka a sestry. A už si ani nevzpomínám, co jsme tenkrát přesně měli.

Ale ono toho nebylo tolik na výběr. Jedlo se to, co bylo. Co si kdo vypěstoval a to, co se tenkrát dalo sehnat. Žádné exotické ovoce ani mořské plody. Nebylo na výběr z tolika druhů polévek, hlavních jídel ani dezertů a dortů. Teď je všechno jinak.

### **Dívka:**

To máš pravdu... Suroviny se dovážej z druhého konce světa a ničeho tady není nedostatek. Když má člověk chuť na banán nebo mango, prostě si pro něj zajde, ať už je kdekoli, v jakékoli roční době.

### **Babička:**

To je jedna věc. Ale vezmi si, že i ta trvanlivost věcí se změnila, kvůli těm konzervantům a všemožné chemii.

### **Dívka:**

To máš pravdu, ta trvanlivost je většinou vnímaná jako výhoda, ale přece jenom je lepší jíst čerstvý a průmyslově nezpracovaný věci než něco, co se zkazí až po podezřele dlouhý době.

### **Babička:**

Jenomže v dnešní uspěchané době na to už není čas.

Zpracovávat čerstvé potraviny hned. A taky... je toho nadbytek, pak se to všechno skladuje v mrazácích a v chladících boxech, a i tak se toho hodně a zbytečně zkaží...

### **Dívka:**

A jinde je přitom jídla nedostatek. Já si myslím, že by nám bylo hezky, kdybysme se naučili jíst lokální potraviny a vystačili si s tím, co si tady sami vyprodukuje. Nic by se nemuselo dovážet a moc zpracovávat.

### **Babička:**

To je sice krásná myšlenka, Maruško, ale dnes už by si na to nikdo nezvykl. Jak jsi říkala – když má člověk chuť na ananas nebo chobotnici, tak ví, že v obchodě to dostane. Zvykli jsme si na to pohodlí a na ty neomezené možnosti.